

Minister Finansów

Warszawa, 15 lutego 2024 roku

Sprawa: Interpelacja nr 975 w sprawie zagadnienia związanego z cłem
antydumpingowym od niektórych importowanych towarów.
Znak sprawy: DC5.8870.151.2024
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją Pani Poseł Joanny Frydrych z 30 stycznia 2024 r. nr 975 w sprawie ceł antydumpingowych nałożonych na niektóre towary przywożone na obszar celny Unii Europejskiej z krajów trzecich, uprzejmie przedstawiam informacje i odpowiedzi na przesłane pytania, w zakresie właściwości Ministra Finansów/Krajowej Administracji Skarbowej.

Na wstępie należy wyjaśnić, że cła antydumpingowe są jednym z instrumentów ochrony rynku. Instrumenty takie służą ochronie krajowego przemysłu przed niepożądanymi skutkami importu z krajów trzecich. Ich celem jest wyrównanie różnic konkurencyjnych wynikających z nieuczciwej konkurencji lub będące skutkiem znacznej przewagi konkurencyjnej. Z uwagi na te funkcje stanowią one instrumenty polityki handlowej umożliwiającym w danym okresie ograniczenie lub zablokowanie importu danego towaru.

Zgodnie z art. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) Unia Europejska ma wyłączne kompetencje w zakresie wspólnej polityki handlowej. Oznacza to, że instrumenty polityki handlowej, w tym instrumenty ochrony rynku takie jak cła antydumpingowe, są ustanawiane na poziomie Unii Europejskiej.

W związku z powyższym, inaczej niż zostało wskazane w treści interpelacji, decyzja o nałożeniu cła antydumpingowego nie jest podejmowana przez Ministra Finansów czy Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK).

Podstawowym aktem prawnym w zakresie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej.

Zgodnie z przywołanym rozporządzeniem cło antydumpingowe może zostać nałożone na każdy produkt przywieziony po cenach dumpingowych, którego wprowadzenie do wolnego obrotu w Unii Europejskiej powoduje szkodę. Dumping występuje co do zasady wówczas, gdy przedsiębiorstwo spoza Unii Europejskiej sprzedaje produkty do Unii Europejskiej po cenach niższych niż wartość "normalna", czyli po cenach niższych niż cena jaką oferuje na swoim rynku krajowym lub niższych niż koszt produkcji.

Prowadzenie postępowań dotyczących dumpingu i nakładanie ceł antydumpingowych leży w zakresie kompetencji Komisji Europejskiej. Informacje o trwających postępowaniach znajdują się na stronie internetowej Komisji Europejskiej pod linkiem: <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/ongoing>. Informację na temat trwających i zakończonych postępowań można znaleźć pod tym linkiem: <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/search>.

Poniżej przedstawiam odpowiedzi na pytania wskazane w interpelacji.

Pytanie nr 1: Czy podatek antydumpingowy może być nakładany na towary lub materiały niedostępne na rynku krajowym?

Pytanie nr 2: Czy podatek antydumpingowy winien być nałożony na towary lub materiały niedostępne w Unii Europejskiej?

Pytanie nr 3: Jakie przesłanki winny zostać spełnione aby na produkt/towar/materiał został nałożony podatek antydumpingowy?

Punktem wyjścia do odpowiedzi na pytania numer 1, 2 i 3 jest zwrócenie szczególnej uwagi na zakres zadań ministrów kierujących określonymi działami administracji rządowej i wypełniających zadania wyznaczone przez Prezesa Rady Ministrów.

Kompetencje w aspekcie zasad wymiany handlowej z krajami trzecimi – a jak wskazano powyżej cło antydumpingowe jest instrumentem polityki handlowej - należą do Ministra Rozwoju i Technologii (MRiT).

Zgodnie bowiem z art. 9 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej („**Ustawa o działach administracji**”) do ministra właściwego do spraw gospodarki należą w szczególności sprawy z zakresu współpracy z organizacjami międzynarodowymi o charakterze gospodarczym oraz prowadzenia działań w zakresie kształtowania i realizacji zasad wymiany handlowej Unii Europejskiej z krajami trzecimi, w tym w szczególności w ramach wspólnej polityki handlowej Unii Europejskiej oraz

promocji gospodarki, w tym wspierania rozwoju eksportu i inwestycji polskich za granicą oraz wspierania napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych.

Stosownie do § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Technologii, Minister Rozwoju i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka.

Mając powyższe na uwadze, zagadnienia wskazane w pytaniach zawartych w interpelacji o numerach 1, 2 i 3, wykraczają poza zakres kompetencji Ministra Finansów, a także Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Pytanie nr 4: Czy Urząd Celny jest organem właściwym do zmiany kodu towaru importowanego?

Pytanie nr 5: Jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby zmienić kod towaru importowanego?

Odpowiadając na pytania numer 4 i 5 należy w pierwszej kolejności przybliżyć zakres działania Ministra Finansów i zakres zadań Krajowej Administracji Skarbowej.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 Ustawa o działach administracji, dział administracji rządowej - finanse publiczne obejmuje sprawy realizacji dochodów i wydatków budżetu państwa, jak również ochrony interesów Skarbu Państwa – z wyjątkiem spraw, które na mocy odrębnych przepisów przypisane są innym działom.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 pkt 3 i 3a Ustawa o działach administracji minister właściwy do spraw finansów publicznych odpowiada, na zasadach, w trybie i w granicach określonych odrębnymi przepisami, w szczególności za realizację przepisów dotyczących ceł; współpracę w tworzeniu Wspólnej Taryfy Celnej. Stosownie do § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 listopada 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne.

Stosownie do art. 8 ust. 4 Ustawa o działach administracji, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych podlega Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Zadania Krajowej Administracji Skarbowej i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej uregulowane są w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej („**Ustawa o KAS**”). Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 4 i 18 i art. 54 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, do zadań Krajowej Administracji Skarbowej należy:

- obejmowanie towarów procedurami celnymi i regulowanie sytuacji towarów związanych z przywozem i wywozem towarów;

- wykonywanie zadań wynikających z zakazów i ograniczeń w obrocie towarowym z zagranicą ustanowionych w szczególności ze względu na ochronę życia i zdrowia ludzi i zwierząt, roślin, środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa publicznego, ochronę konsumentów, bezpieczeństwa międzynarodowego, dziedzictwa narodowego, praw własności intelektualnej i środków polityki handlowej, oraz
- wykonywanie kontroli celno-skarbowej w zakresie przestrzegania prawa celnego oraz innych przepisów związanych z przywozem i wywozem towarów w obrocie między obszarem celnym Unii Europejskiej a państwami trzecimi, w szczególności przepisów dotyczących towarów objętych ograniczeniami lub zakazami.

Organami Krajowej Administracji Skarbowej i organami celnymi zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z 19 marca 2004 r. Prawo celne („**Ustawa - Prawo celne**”) jest w szczególności naczelnik urzędu celno-skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej. Organy Krajowej Administracji Skarbowej działają na podstawie i w granicach określonych przepisami prawa.

Zgodnie z art. 3 TFUE Unia Europejska ma wyłączne kompetencje w zakresie unii celnej i wspólnej polityki handlowej. Podstawowym aktem prawnym określającym ogólne przepisy i procedury mające zastosowanie do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii lub z niego wyprowadzanych jest rozporządzeniu Parlament Europejskiego i Rady (UE) NR 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny („**UKC**”). W Polsce Ustawa - Prawo celne stanowi uzupełnienie przepisów prawa unijnego w tym zakresie.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w przypadku przywozu towaru z krajów trzecich na obszar celny Unii (importu) należy zgłosić go do odpowiedniej procedury celnej. Zgłoszenie oznacza czynność, przez którą osoba w wymaganej formie i w określony sposób wyraża zamiar objęcia towaru określoną procedurą celną, wskazując w stosownych przypadkach wszelkie szczegółowe ustalenia, które mają mieć zastosowanie, m.in. deklaruje towar, który jest przedmiotem zgłoszenia, kod klasyfikacji towarów (klasyfikacja odbywa się na podstawie Wspólnej Taryfy Celnej, dalej jako „**taryfa celna**”), opis towaru oraz kraj pochodzenia i wysyłki.

Organy celne, po przyjęciu zgłoszenia, a przed zwolnieniem towaru do wnioskowanej procedury, prowadzą kontrole w oparciu o art. 46 UKC. Kontrole celne mogą polegać w szczególności na rewizji towarów, pobieraniu próbek, weryfikacji prawidłowości i kompletności informacji podanych w zgłoszeniu, deklaracji lub powiadomieniu oraz istnienia, autentyczności, prawidłowości i ważności dokumentów (m.in. faktury) w, kontroli księgowości i pozostałej dokumentacji, kontroli środków transportu, kontroli bagażu i innych towarów przewożonych przez osoby lub na osobach oraz na przeprowadzaniu oficjalnych dochodzeń i innych podobnych czynności.

Jednym z elementów tej kontroli jest weryfikacja czy zadeklarowany kod taryfy celnej odpowiada opisowi towaru, który jest przedstawiany organowi celnemu. W kontekście pytań o numerach 1 - 3 dotyczących ceł antydumpingowych warto wskazać, że jeśli Komisja Europejska ustanawia cło antydumpingowe na dany towar z państwa trzeciego (przywożony/wysłany), to towar objęty cłem antydumpingowym jest określany właśnie poprzez odniesienie do kodu taryfy celnej tego towaru.

Zatem spójność elementów zgłoszenia celnego, takich jak m.in. opis towaru, kod klasyfikacji towarowej, kraj pochodzenia i wysyłki, z załączonymi dokumentami, np. fakturą, dokumentami pochodzenia towaru, trasą przewozu oraz przedstawionym do kontroli fizycznej towarem jest weryfikowana przez organ celny.

Niezależnie od kontroli prowadzonej po zgłoszeniu towaru do procedury celnej, na podstawie art. 48 UKC organy celne mogą także prowadzić kontrole już po zwolnieniu towaru.

W przypadku niezgodności kodu klasyfikacji towarowej przywożonego towaru, organ celny prowadzi postępowanie w sprawie zmiany kodu taryfy celnej i innych elementów kalkulacyjnych, które mają wpływ na prawidłowy wymiar i egzekwowanie należności celnych i podatkowych. Należy wskazać, że w przypadku kontroli po zwolnieniu towarów zmiana klasyfikacji towaru może wiązać się ze zmianą dotychczas naliczonych należności celnych lub podatkowych.

Zmiana kodu taryfy celnej, w każdej sprawie rozpatrywana jest indywidualnie. Przykładowo, przesłanką zmiany kodu może być niezgodność opisu z zadeklarowanym kodem towarowym oraz rozbieżność między zadeklarowanym towarem a zidentyfikowanym w trakcie fizycznej kontroli podczas dokonania rewizji celnej.

Podsumowując, organy celne są uprawnione do prowadzenia postępowania w sprawie zmiany kodu taryfy celnej jeżeli w wyniku prowadzonych przez nich kontroli zostanie ujawnione, że towar został nieprawidłowo zaklasyfikowany na gruncie taryfy celnej w zgłoszeniu przedstawionym organom celnym.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów

Małgorzata Krok

Podsekretarz Stanu Zastępca Szefa Krajowej Administracji Skarbowej

Otrzymują:

1. Adresat.

2. aa.